

Dodite k meni svi...

(Mat. II. 28.)

„Ja sam kruh živi koji sam s neba sišao“ [Iv. 6, 41]

„Ja sam kruh života. Oci vaši jeli su manu u pustinji i pomrli su. Ovo je kruh koji s neba silazi, da tko oa njega jede, ne umre“. [Iv. 6, 48-50]

„Ako tko jede od ovoga kruha, živjet će uvijek, i kruh koji ću ja dati, tijelo je moje za život svijeta“.

[Iv. 6, 51]

„Zaista i zaista vam kažem: Ako ne jedete tijela Sina božjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni, i ja ću ga uskrsnuti na sudnji dan. Jer je tijelo moje doista jelo i krv moja doista pilo. Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ostaje u meni i ja u njemu“.

[Iv. 6, 53-56]

To su riječi

ISUSA KRISTA

Najdublji učinak Euharistije jest hrana za nadnaravni život. „Moje tijelo doista je hrana“. Životna hrana mora teći dušom, ako hoće živjeti nadnaravno, inače se mora osušiti kao loza, koja se otkine od trsa. „Ja sam trs, vi loze, koji ostaje u meni, i ja u njemu, on rodi mnogi rod, jer bez mene ne možete ništa učiniti“. [Iv. 14, 6]. Zašto je Isus izabrao kruh i vino, da se na nekrvni način obnavlja žrtva na križu i posljednja večera?

Kao što je trs i loza u najužoj vezi, te loza raste iz trsa, tako je i najuža veza između Krista i crkve. Ako neće članovi mističnoga tijela Kristova — sv. crkve — uvenuti, moraju se hraniti nadnaravnom hranom. Jedino onda će kršćani sačuvati i razviti nadnaravni život duše, ako budu dio žrtve, koja se za njih prinosi pretvorbom kruha i vina. Što je svagdanji kruh za naravni život, to se dobiva u Presv. Euharistiji za nadnaravni život.

Euharistija nije nipošto samo dar, koji se daje kao nagrada za krepostan život. Ona je sama sredstvo za održanje i povećanje nadnaravnog života. Tko jede ili pije od euharistijske žrtve, ne pokazuje time, da je svetac, nego da ima najbolju volju, da bude sve dubljom vezom povezan sa začetnikom svake milosti a da po primjeru Gospodnjem sve više jača svoj značaj. Kršćani, koji se udaljuju od žrtvenog oltara Gospodnjeg, nisu prožeti pravim kršćanskim duhom.

Svaki katolik mora biti prožet naukom, da mu Euharistija mora biti hrana za nadnaravni život, koji će u toliko primiti iz sv. Pričesti u koliko će u poniznoj spoznaji samoga sebe poduzeti sve, da može povećanom snagom svladati samoga sebe i boriti se za svoje usavršenje. „Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti“. [Mat. 11, 28]. „Starajte se ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za život vječni“. [Iv. 6, 27]. „Jer kruh je Božji onaj koji silazi s neba i daje život svijetu“. [Iv. 6, 33].

Marcel Regina

Hrvatski narodni pokret — vjera i crkva

Hrvatski narodni pokret, koji si je uzeo za temeljnu zadaću najodlučniju borbu za političku slobodu svoje domovine, mora logično i svoju taktiku odrediti da ne izazove nepotrebne kulturne i socijalne trzavice.

Prirodno je, da u jednom takovom općem narodnom pokretu pojedinci zauzimaju razna stanovišta spram kulturnih, socijalnih pa i vjerskih pitanja. Braniti im to značilo bi suženje lične slobode, a to se protivi demokratskim principima.

Bilo bi ali pogrešno radi stava nekih makar i istaknutijih pojedinaca njihovo stanovište identificirati sa stanovištem samoga hrvatskog narodnog pokreta, za koji nitko objektivno ne može poreći, da se temelji na čisto kršćanskim principima.

Dovoljne su brojne izjave jedinog mjerodavnog faktora, a taj je vođa hrvatskog naroda dr. Vlatko Maček!

Hrvatski narodni pokret crpi svu svoju snagu iz samog naroda, a taj je duboko religiozan i njemu je sve tuđe, što nije u skladu s njegovom vjerom. — Gesla „Sve za vjeru i domovinu“, „Bog i Hrvati“, „Vjera u Boga — seljačka sloga“ najočitiji su dokaz, kako diše narodna duša, pa bi bio neoprostiv grijeh pomutiti ove dragocjene osjećaje.

Naprotiv treba da svaki pravi rodoljub nastoji svim mogućim sredstvima podizati vjerske osjećaje naroda, jer čim su ovi jači, bit će i moralne snage naroda veće, a od njih opet znatno ovisi i otporna snaga naroda.

Predstavnici hrvatskoga narodnog pokreta u našem kotaru zato su i pozvali narod, da sudjeluje u punom broju kod vjerskih svečanosti prigodom Euharističkog kongresa, da se javno dokaže, kako su sve namjere, da se narod odaleči od svoje crkve i vjere, puste želje onih, kojima bi nesklad naroda i crkve konvenirao kao oslabljenje hrvatskih narodnih redova.

Hrvatski će narod prigodom Euharističkog kongresa, dizati Svevišnjemu vruće molitve za spas svojih duša, — on će u tim molitvama klicati: „Srce Isusovo, pravde i ljubavi posudo“, on će se obraćati molitvama Kraljici Hrvata s usklikom: „Ogledalo pravde“ i imajuć na umu, da je božanska pravda ona, koja će donijeti pobjedu opravdanih zahtjeva hrvatskog naroda, on će smiriti svoju dušu i strpljivo dočekati svoje uskrsnuće

Marko Bahovec, predsjednik org. HSS

VJERA U EUHARISTIJU - VJERA NAŠIH OTACA

Jedna od najljepših značajka hrvatskog naroda jest njegova trajna, postojana odanost katoličkom pravovjerju od kojih trinaest vijekova. Hrvati kao narod nijesu nikada pali ni u krivovjerje niti u crkveni raskol, premda su kao malo koji narod morali proći najopasnije kušnje. Primjerima iz naše povjesnice možemo dokazati tu dosljednu odanost u pogledu svakog pojedinog katoličkog vjerskog članka pa pa tako i vjerovanja u presvetu Euharistiju.

Naši slavni predci, vladari, knezovi, učenjaci, junaci, umjetnici, književnici u davnoj prošlosti jednako su ispovijedali tvrdi i praktičnu vjeru u stvarnu nazočnost Isusa Krista, Boga-čovjeka u presv. oltarskom Sakramentu.

Hrvatski vladar, knez Trpimir (845 — 864) pošao je u svom velikom poštovanju Euharistije tako daleko, da je pozajmio srebro, samo da može dati izraditi sveto misno posude-kalež i drugo za svoju crkvu Sv. Petra u Rižinicama. Papa Ivan VIII. (879 — 882) poznavajući veliku vjeru Hrvata i njihovog odličnog vladara Branimira, služio je za njih na Spasovo g. 879 svećanu sv. misu uvjeren da će time najviše obradovati i počastiti hrvatski narod. U pismu „na kneza Branimira veli Papa: „U samoj Žrtvi (Sv. misi) podigli smo k nebu ruke i blagoslovili smo Tebe, sav Tvoj narod i cijelu zemlju Tvoju“!

Najveći hrvatski vladar, kralj Petar Krešimir u svojoj povelji od g. 1067 izrijekom kaže: „Ja, Krešimir kralj Hrvata i Dalmatinaca, donosim svima na znanje. Razabrasmo naime u djelima našega pradjeda velikog Krešimira, da je za spas svoje duše predao samostanu sv. Krševana zemljište Diklo“ — da se služe sv. mise za njegov spas.

Slavni, pobožni i hrabri hrvatski Kralj Zvonimir (1076 — 1089) šalje Papi Grguru VII svom velikom zaštitniku, počasne darove. Pa što je izabrao hrvatski kralj? Kalež i pliticu i još druge dragocjene darove, koji se odnose na presv. Euharistiju!

Bribirski knez Pavao II. Šubić ostavlja u oporuci od g. 1346 crkvi Sv. Marije u Bribiru srebrni pozlaćeni kalež od 205 uncija, veliku srebrnu ladicu za tamjan, srebrnu pozlaćenu kadionicu, tri oplećnika s biserjem, dalmatiku sa zlatnim obrubom i zavjesu pred

oltar. Znak, kolika je bila vjera naših knezova u presv. Euharistiju!

Poslanici dubrovačke republike nosili su sa sobom na državičkim putovanjima u strane države sliku „triptihon“ kao maleni kućni oltar samo da mogu i u inovjerskoj zemlji slušati sv. misu. Jedan takav umjetnički triptihon iz XV vijeka čuva se u Dubrovniku.

Bosanskom kralju Stjepanu Tomašu bili su poradi osumnjičenosti s krivovjerja uskraćeni sveti sakramenti. To se pobožnog kralja tako kosnulo, da se g. 1443 pritužio samom sv. Ocu Papi. Papa je odredio, da se na kraljev. dvoru imade i dalje služiti sv. misa i da se kralju ne uskraćuje sv. pričest.

Beatrica Frankopan, žena hercega Ivana Korvina, (umro 1504 g.) darovala je lepoglavskoj crkvi dva kaleža biserom urešena, dvije misne odjeće, biserom izvezene, a herceg i hrvatski ban Ivan Korvin dao je istoj crkvi na dar dva kaleža s draguljima, četiri misne odjeće biserom urešene, skupocjenu pokaznicu (monstrancu) i t. d.

Kad su Senjani bili udareni teškom crkvenom kaznom-interdiktom, jer su neki velikaši otimali crkvena imanja, te se u Senju nije smjelo misiti niti pričest dijeliti, narod je bio tako uzbuđen i rastužen, da je g. 1526 otpremio u Rim posebnog poslanika s pismom na sv. Oca Papu. Žalili se, „što moraju živjeti kao Turci boz službe Božje i bez crkve“. Papa je molbu uvažio.

Junčki hrvatski ban Tomo Erdedi, koji je sjajnom pobjedom nad Turcima kod Siska g. 1593 obranio kršćansku vjeru ne samo Hrvatima nego i cijelom Zapadu, primio je u zagrebačkoj katedrali iz ruku biskupa Domitrija vića sv. Pričest i tako okrepljen izvojevao pobjedu. Kad je g. 1645 strahoviti požar u Zagrebu uništio i neke crkve pa i crkvu sv. Katarine, grofica Ana Elizabeta Aversperg-Moskon, koja je dala podići našu krasnu samoborsku župnu crkvu, dala je sagraditi u crkvi sv. Katarine novi oltar, a od vlastite oprave, zlatom vezene i velikim draguljima ukrašene dala načiniti svećana misna odjela.

Patnička hrvatska banica Katarina Zrinski, žena narodnog mučenika bana Petra Zrinski, kaže u svojoj pjesmi u čast Svete Barbare:

„O Barbaro, na sve strani
Nas na smrti našoj brani,
I Božjim Tilom nahrani,
Da nas huda smrt ne rani!“

Supruga junčkog hrvatskog bana Josipa Jelačića svojim je rukama izvezla misno ruho i darovala nekoj crkvi u Bosni.

Tako naši slavni predci, knezovi, kraljevi, banovi, tako heroji u obrani vjere i domovine Hrvatske! A tko bi izbrojio naše učenjake, naše umjetnike, koji su vjerom u presv. Euharistiju prodahnuli svoja neumrla djela! Ali, to su bila gospoda! Ja bi rado da znam, kako je narod, kako seljak i građanin vjerovao u presv. Euharistiju!

Živu njihovu vjeru dokazuju premnogi povjesni spomenici iz svih vijekova. Prastare Bratovštine iz 14, 15, 16, 17 stoljeća okupljale su puk, narod, a imale su u pravilima, da se članovi imadu češće pričestivati, svetu misu slušati i pratiti Presveto, kad ga svećenik nosi bolesniku. Tako Bratovština u Vrhpolju od g. 1360, tako Bratovštine presv. Tijela Kristova u Zagrebu, u Samoboru i t. d.

Priprosti hrvatski puk tako je duboko bio prožet vjerom u presv. Euharistiju, da je s njome najuže povezivao i najkrupnije događaje svoje domovine. Kad su Hrvati g. 1493 u krvavoj bitci s Turcima na udbinskom polju bili strahovito poraženi, te je sve zakukalo i cvililo od žalosti, narodna je duša tražila i našla razlog tolike nesreće i otkrila ga u pjesmi:

„Al mu veli Perazović kneže:
Moj konjade, Derenčiču bane!
Prije Mise ne čin' mo mejdana,
Prije Mise i svete Nedilje,
Pomoć će nas Misa i Nedilja
I blažena Gospa Stomorina,
Za to bane ništa ne hajaše,
Nek pri Mise mejdan zaratio“

Savim je prirodno, da se ova živa vjera našega naroda snažno odrazila u narod. pjesmi — samo nekoliko redaka: — U pjesmi „Božji sud“, priča narod, kako je sam Isus služio sv. Misu:

Sami zvoni zazvonili,
Sama vrata otpirala,
Same orgulje zaigrale,

Same sveće vužigale:
Sam je jezuš Mešu služil,
Sam mu ajngel domištrual".

U pjesmi „Duša na sudu“ izbrajaju se razni grijesi, poradi kojih će duša biti osuđena. Narod je stavio i ovaj grijeh:

„Ne molila, nit postila
Niti k maši rad hodila“.

Kako je duša našeg naroda duboko urola u vjerovanju u Euharistiju pa i u ono strahovito doba turskog ropstva pokazuje narodna pjesma, u kojoj se pripovijeda, kako se sultan zagledao u lijepu djevojku, kršćanku Anu te joj obećavao sve moguće carske darove. Ana odbija sve darove, a moli cara je-dino to, da joj dopusti da može u Olovu sa-graditi crkvu.

„Knjigu prima Anica djevojka,
Knjigu prima, drugu otpisuje,
Pa je šalje caru čestitome:

Sultan care, iza gore sunce,
Ako si mi izum učinio,
Dopusti mi da sagradim crkvu
U Olovu, mjestu pitomome“.

Tu odsijeva ljepota narodne duše, a koju vajni neki „prosvjetitelji“ hoće da blatom poprskaju!

Ovo nekoliko primjera iz naše hrvatske povjesnice dovoljno posvjedočava nama, potomcima slavnih preda, kako je čitava duša, cijeli život hrvatskog naroda bez razlike stleža i položaja bio prožet, protkan živom vje-rom u Presvetu Euharistiju. U njoj je tražio i nalazio snagu, da živi, da trpi, da se bori i othrvava svim neprijateljima. Onaj gradi sretnu budućnost svoga naroda na najsigurnijem temelju, koji je gradi na osnovu svetih tradicija istoga naroda!!!

Juraj Kocijanić, zač. kanonik i župnik

BOGUMIL TONI:

DJECA NADBISKUPU

*Nadpastiru blagi,
što dolaziš k nama danas
u ime dobrog Krista,
pozdravljaju Te u smjernosti
dječja srca čista.*

*U ime dobrog Krista
Ti donosiš našem srcu
svijetle radosti
i riječ ljubavi tople
našoj vedroj mladosti.*

*U ovaj dan Gospodnji
u dušama zasja sreća.
Mi sipamo stazama
zelene grančice,
svilene latice cvijeća.*

*I molimo Te u taj dan
Euharistijskog kongresa:
Sazovi i na nas male
blagoslov božji s nebasa!*

Uzdržljivost, dobrobit pojedinca i naroda

Prošli svjetski rat prouzročio je i ostavio rane u duševnom životu evropskih naroda, pa i u životu hrvatskog naroda.

Među drugim poslijeratnim osebinama osobito upada u oči, da je svijet postao nebrizan, nehajan, da ne rečeš lijen u odgoju svoje djece. Opaža se, da roditelji veoma često popuštaju nerazumnoj volji i hirovima djece izvršujući svaku njihovu želju, a ne misle, da to popuštanje može danas sutra prouzročiti nesreću djeci.

Oni bi morali djecu učiti i priučavati, da obuzdavaju svoje pretjerane želje, da se svladavaju i da se odriču onoga, za čim žude i kad ne pomognu njihove umne pouke i opomene, da djecu pokaraju i kazne prema onoj razboritoj narodnoj poslovi: „koga Bog miluje onoga i kara“. Drugim riječima kazano roditelji su dužni priučavati djecu, da budu suzdržljivi.

Veoma umna starogrčka rečenica glasi: „suzdržljivost rada razumnosti u duši čovjeka“.

I zaista, suzdržljiv čovjek svladava svoju želju za posjedovanjem stanovitog predmeta, ili žudnju za nekim uživanjem, premda bi mogao udovoljiti tim željama.

Čovjeka, priučenog svladavati i odricati se, ne uznemiruju kojekakove požude i pohlepe, pa je on u duši miran i zadovoljan. Suzdržljiv čovjek je dakle razborit.

Nesuzdržljivog čovjeka, željnog i pohlepnog za nečim, čega nije moguć materijalno postići, izjedaju često ili neprestano te ga uznemiruju požuda, pohlepa ili lakomost i događa se, da mu takove napasti potamne razum te vrši djela zabranjena, i kažnjiva samo da postigne ono, za čim žudi i teži.

Takva djela prouzrokuju teške posljedice, koje opet uznemiruju njegovu dušu. I tako nesuzdržljiv čovjek živi nemirnim i nezadovoljnim duševnim životom. Njegove dakle odluke nisu razumne, on nije razborit.

Nekad se je posvećivalo više pažnje, truda i uztrpljivosti učenju i priučavanju djece uzdržljivosti, n. p. nekad su se više brinuli o

tom, je li knjiga, koja se daje djeci ili mladeži (osobito ženskoj) za čitanje, odgovara svojim sadržajem njihovoj dobi i razvitku i da štivo ne bi štetno djelovalo na njihov odgoj.

Danas roditelji — osim rijetkih iznimaka — ne brinu se što im djeca čitaju. Danas i djeca osnovnih škola čitaju novine pune vijesti o raznim načinima prevara, provala, krađa i pronevjerena. Takovo štivo zabavlja dječju fantaziju, draži ju i potiče volju djeteta da oponaša, i u kasnijem kojem času života takvo dijete, sada već mladić ili zreo čovjek vrši čine nedopuštene, kažnjive, na koje ga je potaklo neko štivo iz dječje dobe.

Danas n. p. posjećuju filmske predstave ne samo djeca osnovnih škola, nego i ona od 4—6 godina. te gledaju prizore, koji odgajaju djecu u štetnom pravcu. Zar je svaka filmska predstava korisna za djecu? Roditelji te djece ne misle niti ne razsuduju niti časak, da li je gledanje i slušanje koje filmske predstave korisno ili štetno za odgoj njihove djece t. j. za njihovu budućnost.

Oni kadkada sami vode svoju djecu na predstave a kadkada ih puštaju posve same bez nadzora starijih. Ima dapače roditelja, koji hotimice šalju svoje dijete samo u kino, da mogu oni nesmetano ići na kakovu zabavu.

Kad se ovako postupa, kad se djeci sve dopušta, kad ih se ne uči uzdržljivosti, tada nije čudo, da mi u svojoj sredini već opažamo zle posljedice takvog odgoja. Žudnja za filmskim predstavama je tako velika u djece, da sebi prepuštene i siromašnije nagoni u prosjake i tatove.

Prosijaci su n. p. oni koji sakupljeni kod ulaza u kino, drsko se guraju među odrasle (većinom gospode) te moljakuju novac za ulaznice ponavljajući svakomu „fali mi samo jedan dinar za ulaznicu“, a nema jošte nijednoga, ili je pak već naprosjacio više nego li stoji ulaznica te lažju izmamljuje novac. Tatovi su oni, koji krađu cvijeće te ga prodaju, a da sakupe novaca za ulaznice u kino. Nekoji od njih se ne žacaju počinjati i svetogrdje jerbo krađu cvijeće i ispred kipa Majke Božje kod župne crkve i po groblju.

To su evo vidljive posljedice nehajnosti roditelja u odgoju djece i posljedice neuzdržljivosti kod djece.

Pošto voljom neuzdržljivog čovjeka ne upravlja razum, nego želje i pohlepe to takav čovjek lahko podlegne tim napastima i počinja kako prije rekosmo, djela nedopuštene, dapače zločinska. To nam potvrđuju tisuće primjera, kojima smo svjedoci, ili dnevno čitamo o njima primjeri kako ljudi vrše svakovrsne prevare, provale, krađe, ubojstva i samoubojstva.

Uzrok tomu je u glavnom neuzdržljivost. Stotine pronevjeritelja, a tisuće žepara, provalnika, tatova i ubojica čame u zatvorima zato, zato što nisu bili uzdržljivi, što su dopustili, da njihovom voljom upravljaju ili vlastite želje, ili žudnje i pohlepe njihovih žena i djece za veselim, udobnim, raskošnim, rasipnim životom; za pokućtvom od kavkazkoga oraha i za autom. Neuzdržljivost ovih vuče za sobom i druge zle posljedice, a imamo tisuće razorenih i osiromašenih obitelji.

Sudbonosne su upravo posljedice neuzdržljivosti od alkohola, od prekomjernog uživanja vina i rakije. Ova pića sadrže malen postotak alkohola, ali prekomjernim i čestim uživanjem istih dolazi u tkivo čovječjih organa toliko alkohola, da on djeluje škodljivo na njih osobito na moždane i živce. Tu istinu ne treba dokazivati, pošto to opaža svaki kad gleda pripitog ili posve pijanog čovjeka kako nesuvlavo govori i neravno hoda, kako se ljulja i bulji očima kao idiot ili ludak i premda je

svaki svijestan i uvjeren o škodljivosti alkohola, ipak ima sijaset ljudi sviju alojeva, koji su nesuzdržljivi u pilu vina i rakije, premda su im poznate i zle posljedice takvog uživanja.

Pogled u svakidani život predočuje nam ovakove primjere.

Težak, radnik uopće, primivši plaću ne odlazi kući, da se sa ženom dogovori o potrošku zarade, već ide ravno u gostionu ili krčmu, i tamo potroši, zapije ili cijelu plaću, ili tolik njezin dio, kolikim bi se cijela obitelj mogla prehraniti više dana. Priviknuvši na nesuzdržljivost u pilu, on tako troši i svoju drugu, treću i t. d. plaću. A posljedice takve nesuzdržljivosti su žalosne, očajne. Kod kuće žena i djeca gladuju, hodaju poderani i pokrpani, više bosu nego obuti i zimi drhture, jer nemaju goriva. Živež i druge potrebe kupuju se u početku na vjeresiju, ali pošto muž rađe zapije novac, nego li da plati dug za živež, za rubaču cipele i t. d. trgovac više ne daje na vjeresiju. Žena moli i opominje muža, a ovaj se bezrazložno srdi, zameće svađu, psuje i tuče nedužnu ženu i stvara u kući pakao. Siromaštvo i bijedu u kući, nezadovoljan raztrovan obiteljski život su posljedice nesuzdržljivosti od alkohola.

Alkohol (vino i rakija) uzbuđuje živce i poremećuje djelovanje moždane tako da čovjek ne može mirno i trijezno misliti, rasudivati i razborite zaključke stvarati. Zato doživljavamo, ili o tom čujemo, ili čitamo kako se pripiti, ili pijani ljudi, svađaju, luku, ranjavaju kolju i ubijaju. Posljedice toga su plaćanje globe, odštete i sudbenih troškova te tamnica, razorenje i osiromašenje obitelji t. j. velika nesreća i nevolja za žene, djecu i za krivce.

Događa se, da majka propusti dužni nadzor nad malim djetetom zato što je ođana piću, pa se dotično dijete unesreći te postane šepavo, grbavo ili slijepo, dakle nesretno kroz cijeli svoj život. Ili nesuzdržljivost od alkohola, koji uzbuđuje živce, stvara razvrat, koji opet donosi neugodnosti i nesreće.

Svojstva tjelesna ili duševna po zakonu nasljednosti prelaze i na djecu te i na daljnje potomstvo. Znanost i iskustvo nas uči, da i poremećenosti u moždanima prouzročene alkoholom, postaju baština potomaka. Zato od nesuzdržljivih roditelja, ili jednoga od njih često se rađaju djeca tupa, slaboumna, kreteni, idioti, nesretnici, čijoj nesreći su krivi roditelji, jer nisu bili umjereni u pilu.

Napokon nesuzdržljivost od alkohola, biva uzrokom, da opijanje često prouzrokuje ljudima bolesti i preranu smrt, a kadkada pomračenje uma (delirium tremens) te ovi posljednji provode svoj život u ludnicama.

Izloženi primjeri nesreća i nevolja u životu ljudi nisu prazna umovanja niti izmišljotine. Oni su živa slika onih prizora i događaja, koji se zbivaju pred našim očima u našem hrvatskom katoličkom narodu.

Naš svijet je naučen zagovarati se, zavjetovati se Majci božjoj i božjim ugodnicima, svetome Vidu, sv. Antonu, sv. Roku i drugim svecima, da će učiniti ili dulje vremena vršiti stanovito dobro djelo kako bi izmolili u Boga neku milost za njih ili njihovo blago.

Nažalost nismo nikada čuli, da se je itko zavjetovao, da isprosi u Svevišnjega neka bi podijelio suzdržljivost mužu, ženi, ocu, materi i t. d., a oduzeo im strast nesuzdržljivosti u svemu, a napose u pilu, jer ona je, zaista uzrok najvećem broju nevolja i nesreća te neuspjeha u životu našega naroda.

Pred nama su velebne svečanosti Euharističkog kongresa. Roditelji i skrbnici djece i omladino obojega spola, vaša prisutnost i sudjelovanje kod ovih uzvišenih svečanosti biti će bez sadržaja, ako je ne povežete sa dobrim nakanama.

Ovom zgodom zavjetujte se presvetoj Euharistiji, da ćete sami biti suzdržljivi i kaniti se nesuzdržljivosti, da će te svoju ili povjerenu vam djecu odgajati u suzdržljivosti, toj lijepoj i prekorsnoj krijeposti, a budete li se zavjeta držali, tada će te provoditi život u miru i zadovoljstvu te pripraviti djeci sretnu budućnost.

Prof. S. Jurinić

DOĆI ĆU...

Spasitelju
Prijatelju,
doći ja ću k Tebi
kad se srce stisne
od boli i jada
i u njemu kada
stane venut nada.
Tad ću doći k Tebi
u hram tih, sveti,
jer sam sit tegoba,
i patnja i bola
i željan sam mira
te lijepih snova,
sreće i vedrine,
jer vrijeme brzo
prolazi i gine.
Spasitelju,
Prijatelju!
Doći ću Ti... doći...

Milan Zlodi, maturant

Domaće vijesti

Dobrov. vatrogasno društvo u Rudama
priređuje 19 o. mj. poslije podne društvenu zabavu kod vatrogasnog doma

Album „Samobor“

izašao je iz štampe, te se može dobiti uz cijenu od 35 Dn u svim knjžarama. Album ima 32 reprodukcije fotografija najljepših i najvažnijih predjela Samobora i okolice sa opisima na hrvatskom, njemačkom, francuskom i engleskom jeziku

Iz uredništva

u ovaj broj, posvećen euharističkom kongresu nisu mogli učiti redoviti članci niti nastavak sjednice trg. zastupstva. Dolaze u sljedećem broju

Planinarstvo

H. P. D. „Japetić“ u Samoboru

priređuje 16 o. mj. na Tijelovo izlet preko Cerinskog vira na Japetić sa silazom u Lipovački dom. Odlazak u pol 7 u jutro. Sastanak u društvenim prostorijama

„Samoborski List“ izlazi svakog 1 i 15 u mjesecu. — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25 D. Inozemstvo 50 D. Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica broj 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Oglase prima uprava prema cjeniku Za o. glase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju. Tisak Samoborske tiskare Slavko Šek

Fotoatelier Reputin

iz Zagreba

fotografira za SV. POTVRDU u Samoboru
dne 11 lipnja o. g. uz snižene cijene

3 komada dopisnica 30 Din

6 komada dopisnica od 50 Din dalje

Predbilježbe i pobliže u brljačnici g. SIROVICE
Trg Kralja Tomislava

Stan od 2 sobe, kuhinje i izbe iznajmljuje se s pokućstvom ili bez Elektrika i v. dov. d u kući u Stražničkoj ulici Ubitati u upravi

Prodaje se kuća

u Šmidhenovoj ulici Ubitati u trgovini
M. Presečki

Posjetite samoborsko

hidropatsko kupalište

pod starim gradom, u sredini mjesta.

Prilikom euharističkog kongresa ne pustite posjetiti Šmidhenovo

sumpor. kupalište

veliki bazen kršna borova šumica

Preuzima na izvedbu gradnje iz oblasti visokih građevina kao i druge građevine koje su u vezi s istima.

Preporuča se za gradnju obiteljskih vila i ljetnikovaca, stambenih, industrijskih, gospodarskih kao i svih ostalih zgrada.

Izrađujem nacрте i proračune za sve gore navedene gradnje